

Vasvillás Ferike

Minden sárkányos mesében sok az erőszak. De a sárkányoknak is vannak érzéseik. Nem akarják, hogy megöljék őket, nekik is szükségük van szeretetre. A túl sok erőszak nem megoldás, egy sárkányos mesének is lehet jó vége – mindenki számára. Nem jobb így? ☺

Volt egyszer egy király, Jenő, és annak egy gyönyörű 20 éves lánya, Ingeborg. A király szerette volna nagyon, ha Ingeborg talál férjet magának, mert szeretett volna sok-sok unokát, de Ingeborg nem akart férjhez menni. Azt mondta, ő inkább a számítógéppel játszik, meg a mobiljával lóg a közösségi oldalakon (mobilja a legújabb Iphone volt). Az öreg király dühös volt, de mit tudott tenni. Ettől persze még jöttek az udvarlók, királyfik, hercegek, bárók, válogatott uraságok, államfők, milliárdosok, politikusok és maffiózók, mert a királylány nagyon szép volt, de őt nem érdekelt egyik udvarlója se, pedig jóképű fiúk jöttek. Hanem, hogy hogy nem történt, egyszer csak jött egy hatalmas sárkány, akinek neve Gerzson volt és letelepedett egy hegy tetején 22 km-re a királyi palotától. A hegy közvetlenül az ország legnagyobb folyója mellett állt. Gerzsonnak 22 km nem volt nagy táv, mert tudott repülni és mindenhova repülve közlekedett. Egyedülálló volt, és azt vette fejébe, hogy elrabolja a királylányt feleségnek. Fel is szállt borzasztó magasra, és nézte a királyi udvart a levegőből. Olyan jó szeme volt, mint egy sasnak. A királyi udvarból nem is látták, olyan magasan repült. Amikor meglátta, hogy a királylány kimegy ez udvarra levegőzni, lecsapott és elragadta. Elvitte a hegy tetejére a barlangba, ahol lakott (mivel talált a hegy tetején egy jó nagy, kényelmes barlangot, még sövény is volt előtte. A királylány persze visított, mint egy kismalac, de hiába, Gerzson nem hatotta meg. Mikor megérkeztek, Gerzson megmondta a királylánynak, miért rabolta el: „Mostantól fogva te leszel a feleségem.” A királylány meg elkezdett hisztizni, hogy ő nem akar koszos barlangban lakni, és különben is hogy tud itt számítógépezni, meg mobilozni, ezenkívül nem is akar férjhez menni. A sárkánynak kezdett elege lenni a sok hisztiből, és úgy gondolta, tennie kellene valamit. Élete során nagyon sok aranyat összegyűjtött, amit különböző helyekről nyúlt le. Összesen volt legalább 10 tonna aranya. Ennek értéke több mint 560 millió Euró volt. Az aranyat mindig hurcolásztta magával, mikor költözött. Kicsit nehéz volt persze repülni 10 tonna arannyal, de hát nem költözött túl gyakran. Nos hát, úgy gondolta, épített a királylánynak egy kisebb palotát, és bevezetteti az áramot, hadd számítógépezzen a kisasszony. Üzent a királynak, hogy küldjön mesterembereket, hogy építsenek a királylánynak palotát, megfizeti őket illendően, és egyúttal hozzák el a királylány számítógépét és mobilját is. A csaj nem volt teljesen komplett, mert a kedvenc játéka a Postal II volt (annak is a 2015-ös feljavított változata, amit nem is kell telepíteni, és egy csomó új fegyver van benne és a csalókódok külön menüből hívhatók elő) de hát egy királylánynak nem is kell teljesen komplettnek lennie. Megépült a palota, számítógépezett a lány, de szegény Gerzson mindig csak ugráltatta, nem csinált semmi házimunkát, mindent Gerzsonnak kellett csinálnia. Mivel nem tudott főzni, minden nap házhoz hozatták a kaját ételfutárral. Ingeborg nagyon szerette a pizzát, majdnem minden nap azt rendeltetett magának. Gerzson kicsit unta már.

Közben a király kihirdette, hogy jöjjenek csak a királyfik, hős legények, küzdjenek meg a sárkánnyal – aki legyőzi Gerzson és visszaszerzi a lányát, az megkapja feleségül (mármint a lányát, nem Gerzson, hacsak külön nem úgy kéri). Nem érdeklí már, ha a lánya nem akar férjhez menni – a hős aki legyőzi Gerzson, elnyeri a lánya kezét. Húha! Jöttek is a legények (meg néhány lány is ☺), de amikor elmentek a sárkányhegyre és beordítottak a sárkánynak, hogy jöjjön ki és küzdjön meg velük életre halálra, a sárkány kijött és azt mondta: „Figyelj ide fiam/lányom, látod-e ott azt a fát?” Azután olyan tüzet fújt a fára, hogy csak egy marék hamu maradt belőle, mert hogy el ne felejtsem, hatalmas tüzet is tudott okádni Gerzson, mint minden valamire való sárkány. Ezután megkérdezte a legényt/lányt: „Hát te is így akarsz végezni tán?” A helyzet az, hogy ettől mindegyik „hős” ott helyben becsinált ijedtében és hanyatt homlok menekült, kicsit furán totyogva. Nem is mentek vissza szégyenszemre a királyhoz, hanem mind hazament, ahol tisztába tették őket, és környékére se mentek többet a királyi palotának. Nem is nagyon maradt már fa a sárkány palotájának közelében, a sárkánynak mindig egyre messzebbre kellett sétálnia az aktuális hőssel a demonstrációhoz.

A király nagyon el volt szomorodva, hogy tán soha se kapja vissza a lányát, de ne aggódjatok, jó lesz a mese vége.

Volt a király országában egy daliás parasztleány, Vasvillás Ferike volt neve. Nem tudott a kihívásról, mert messze lakott a királytól (33 kilométerre) és nem tudta senki az egész faluban se, mert a király hírnökei nem jártak arra. Azért valahogy csak megtudta, mert az egyik falubélinek a körösztanja, Celesztina néni, a királyi konyhán dolgozott és elmondta keresztfiának a nagy hírt, ő pedig Vasvillás Ferikének, akit csak VF-nek becéztek. De miért volt VF olyan különleges? Nos, hát azért, mert szuperképességei voltak. Először is, nagyon gyors volt, majdnem olyan gyors, mint a Flash. Másodszor pedig nagyon erős volt, majdnem annyira, mint a Hulk (tudod, az a zöld főszer). Harmadszor pedig elképesztő állóképessége volt. Azzal szórakozott, hogy egy nagy vasvillányi szénát átdobott egy szekéren átfutott, elkapta, majd visszadobta. Megint átfutott villámgyorsan a szekér másik oldalára, és megint elkapta. Ezzel eljátszott úgy hat és egynegyed órát egyhuzamban, de utána sem fáradt el, csak megunt. Néha, ha változatosságra vágyott, akkor a megpakolt szekeret dobta föl 5 méter magasra elkapta és újra feldobta. Ezt azonban általában már négy és háromnegyed óra után megunt. Nagyon jól célzott is a vasvillájával (amit hobbiból tühegyesre hegyezett). Például, ha nyáron egy légy sokat idegesítette, mert mindig visszaszállt rá, akkor felbőszült, és egyetlen villámgyors mozdulattal átszúrta a legyet a vasvillájával. Egyszer négy legyet szúrt fel egyszerre a vasvillájára.

Mondanom sem kell, hogy VF egyedülálló volt. Mindig arról álmodozott, hogy egy csodaszép bombázó lesz a felesége, de olyan gyönyörű fehérszínűek nem voltak a faluban, amelyet ő szeretett volna. Pedig már 23 éves volt, itt volt az ideje, hogy megházasodjon. Ahogy meghallotta, hogy meg kell menteni a királylányt, egyből megőrült (mert hallotta, hogy Ingeborg milyen csodaszép bombázó) és elindult a palota felé lazán kocogva. Körülbelül egy óra alatt ott is volt. A palotában a király jól megvendégelte, mint a többi bátor hőst is előtte. VF nem kérte magát, degeszre tömte a hasát, de bort, pálinkát, rumot, vodkát és ilyen italokat nem ivott (ellentétben a többiekkel), egyrészt mert antialkoholista volt, másrészt meg utálta a piát. Csak őszibaracklét kért és ásványvizet (nem bubisat). Ahogy jóllakott, elszaladt a vasvillájával a 22 kilométerre levő Gerzsonhoz, és bekiabált, hogy jöjjön ki Gerzson, mert el lesz páholva rendszeren.

Gerzson kijött és próbálta volna elijeszteni, az orrcsíptetőjét is feltette az orrára (mert a becsinált hős legények/leányok elég büdösek voltak ám, mint valami kanális) de Ferike mondta neki, hogy ne strapálja magát, őt nem tudja megijeszteni. A sárkány nem akarta bántani Ferikét, de mivel Ferike ragaszkodott a harchoz, nagyot sóhajtván óriási tüzet fújt rá. Ferike azonban nem lustálkodott, egy pillanat alatt a sárkány háta mögé futott és jó erősen beleszúrta vasvilláját a sárkány popójába. A sárkány felordított fájdalmában, és hatalmasat ugrott a levegőbe. Ahogy visszahuppant, újra próbálkozott. Megint csak egy vasvillát kapott mélyen az ülepébe. Még nagyobbát ordított és még nagyobbát ugrott. Most már dühös lett, rárontott Ferikére és agyon akarta taposni. Ferike azonban úgy valagon szúrta (sokkal erősebben, mint korábban), hogy szegény Gerzson két kilométer magasra ugrott. Ott a felhők fölött azonban óriási vihar dúlt és a kapálózó Gerzson több ezer kilométerre elfújta, egészen Egyiptomba. Ott pedig belepottyant a Nílusba. Ahogy prűszkölve kidugta a fejét a vízből, lágy női hang ütötte meg a fülét. „Ki vagy te gyönyörű jóképű fiú?”

Mideközben Ferike becsámborgott Gerzson palotájába és dobogó szívvel megkereste a királylányt. Ahogy meglátta, leesett az álla. Ingeborg tényleg olyan gyönyörű bombázó volt, mint ahogy a szóbeszéd járta. Zavarában meg sem tudott szólalni. A királylány is nagyon zavarban volt, mert ilyen jóképű fiút még sosem látott, és azt gondolta magában, hogy ha ez a legény kérné feleségül, neki bizony nem mondana nemet. Szép lassan végül szóba elegyedtek és két órát beszélgettek egymásról és a világ dolgairól, a rohamosan növekvő inflációról, a covid lezárásokról, az emberek jöteveiről, a makulátlan hírnevű, végtelenségig becsületes gyógyszergyárakról és az amerikai elnökválasztásról. Beszélgettek még a klímaváltozás hihetetlen, halálos veszélyeiről és arról, hogy fogja az emberiséget hamarosan eltörölni a föld színéről. Pánikoltak is jó polgárokhoz híven pár percig, majd üzentek a királynak, hogy minden oké, a sárkány harcképtelenné téve, vagy legalábbis lelécelt, úgyhogy indulnak a királyi palotába. Hazacipelték a számítógépet meg mobilt, illetve Ingeborg 175 méter gyaloglás után elfáradt, ezért Ferike a vállára ültette és hazaszaladt vele meg a cuccal. Nem telt bele háromnegyed óra és már a palotában is voltak. Hetedhét országra szóló lakodalmat csaptak, Ferike egész faluját is megvendégelték, ilyen nagy esküvőt még nem látott az ország.

No de mi lett Gerzsonnal? Ki szólt hozzá? Ki volt a lány női hang tulajdonosa? Nos, egy irtó nagy nőstény nílusi krokodil volt, aki azért nem talált magának férjet, mert olyan nagy és erős volt, hogy minden fiúkroki félt tőle. Hát, meg is volt rá az okuk, Izabella (mert ez volt a neve) tíz méter hosszú volt! Nem kellett hozzá sok idő, hogy összemelegedjenek. Gerzsonnak is nagyon tetszett Izabella. Ízibe össze is házasodtak és nemsokára Izabella tíz szép nagy tojásnak adott életet. Izabella és Gerzson izgatottan várták, hogy a bábik kikeljenek – és lássatok csodát, a tojásokból tíz gyönyörű kis szárnyas kroki kelt ki. Szüleik nagyon büszkék voltak rájuk! Ekkor úgy döntöttek, hazaköltöznek Gerzson palotájába, a nagy folyó mellé, ahol a krokodilok is jól éreznék magukat. És hát Gerzson aranya is ott volt. Ferike becsületes fiú volt, nem nyúlta le Gerzson aranyát, más meg nem mert a sárkányhegy közelébe menni. Ahogy hazaköltöztek, a királyi palotába is eljutott a híre, hogy itthon vannak. Vasvillás Ferike meghívta őket a királyi palotába közös buliba. Ugyanis nekik is született már két ikerlányuk, Anasztázia és Eleonóra, és egy vasgyúró kisfiú, Dezső (de persze még négy gyereket terveztek). Nos, csaptak is egész héten át tartó bulit, a gyerekek is nagyon összehaverkodtak a kis sárkánykrokikkal. Meg is beszéltek, hogy ezentúl rendszeresen összejönnek bulizni, legközelebb Gerzsonéknál egy hónap múlva. És boldogan éltek, míg meg nem haltak.